

dreiede sig om, og læstet dem over paa et enkelt Aar, vilde der sikkert være udfkommet et meget betydeligt Beløb. En Del Forslag fremlægges jo til Overveielse og Drøftelse. Hvad særlig angaar Forslaget om Kjøbenhavns Befæstning, siden hvis første Forelæggelse der nu er gaaet 15 Aar, er det ganske urigtigt at tælle sammen paa den Maade, som det ærede Medlem gjorde. Jeg maa ligeledes paa det Bestemteste benægte hans Berettigelse til at gaa ud fra, at Høire, hvis det blev Flertal, skulde ville stille sig saaledes, som det ærede Medlem nævnedes. Jeg kjender iøvrigt saa godt dette Stræmmebillede, hvormed man ganske vist har skræmmet adskillige svagelige Sjæle rundt omkring i Landet, disse forfærdelige Følger, det vilde have, hvis Høire kom til Magten, alle de Penge, der saa skulde pines ud af Folket. Hvor veed det ærede Medlem, hvad Høire vil stemme for? (Afrydelse.) Ja, en Snes Afbrydelse i Løbet af 5 Minuter er for meget. (En Stemme: De afbryder jo ofte selv!) Ja, men ikke saa meget. Nu vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger om den finantzielle Ruin, som vil blive Følgen af et saadant Forslag, Dplysende i saa Henseende er det at tage enkelte af de store Forbrugsartikler, saadanne, som vil kunne siges at være aldeles nødvendige, og som derfor, skjøndt de selvfølgelig kunne være mere eller mindre nyttige eller skadelige for Livets Opretholdelse, dog maa siges at kunne erstattes med langt billigere Fødemidler eller Ernæringsgjenstande, uden at Nationen derfor i nogen Henseende maatte siges at blive fattigere, end siige at gaa sin Ruin i Møde. I Scharlings og Prof. Falbe-Hansens Statistik I. 9de Hefte, Side 657 oplyses det, at Forbruget af bayerff Øl i Kjøbenhavn og Frederiksberg udgjør 80 Mill. halve Baiere aarlig — de Herrer ville selv kunne se det efter — og hvis man satte Prisen paa en halv Baiere til 8 Øre — undertiden giver Publikum noget Mindre, men i Reglen meget Mere — kommer man til et Beløb af 6—8 Millioner Kr., som er det Allerhøieste, man kan tænke sig som forøget aarlig Udgift ved Befæstningen, og hvilket Beløb, som jeg senere skal komme til, er urigtigt og tildels allerede er gjendrevet. Hvis man tænkte sig Kjøbenhavns og Frederiksbergs Forbrug af bayerff Øl erstattet med en betydelig billigere Østort, vilde man derved opnaa den største Del af de Midler, her er Tale om. At jeg ikke vil foreslaa at tilveiebringe Midlerne paa den Maade, er det overflødigt at siige, men lige overfor Paastanden om den finantzielle Ruin tror jeg, den Slags Exempler ere temmelig oplysende. Hvis man lægger sammen For-

bruget af bayerff Øl, Brændevin, Tobak, Silke, Vin og enkelte mindre Gjenstande, vil man komme til et Beløb af omtrent 50 Millioner Kr. aarlig, som altsaa anvendes af Befolkningen til den Art Forbrugsgjenstande; hvis de blot bleve indskrænkede med 10—15 pCt., vilde altsaa Beløbet til disse for Landet nødvendige — det tør man jo gaa ud fra, at de ere — Forvarsforanstaltninger være til Stede. Naar man dernæst tænker sig de Konjunktursvingninger, der have fundet Sted alene i de sidste 30—40 Aar, hvor Værdierne have vexlet saa uhyre, hvor der er Spørgsmaal om Williarder af Kr. i Verdiforandring af Eiendomme og Varebeholdninger, da er der noget fuldstændig Urimeligt i at tale om, at det, selv om et Beløb af 70—80 Millioner Kr. kom til Anvendelse i nogle Aar, paa nogen Maade kunde fremkalde Landets finantzielle Ruin. Det ærede Medlem fra Viborg (Klein) hentydede jo til, at han havde været Medlem af en Regjering, der havde forelagt et Forslag til Kjøbenhavns Befæstning, som vistnok den Gang ansattes til ca. 33 Millioner Kr. Det ærede Medlem var nu meget nysgjerrig efter at faae at vide, hvorledes man nu tænkte sig at dække den Slags kolossale Bekostninger, som han mener ligger i det Forslag, der er forelagt. Man kunde her spørge: Hvorledes mon det ærede Medlem i sin Tid tænkte sig, at den foresaaede Udgift skulde dækkes? Den Gang var der dog ikke den Kassebeholdning som nu. Man kunde her siige til det ærede Medlem: Enten maa det have været en yderst daarlig Fæstning — og det vil det ærede Medlem jo ikke have — eller ogsaa maa han have tænkt sig at skaffe Midler til en god Fæstning. Han maa altsaa have staaet overfor en større Vanstuelighed, end den nuværende Regjering staar i Diebliffet. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem i et saa langt Foredrag søgte at anstille sig ganske uvidende om, hvorledes den Slags Ting overhovedet kunde tænkes at blive staffede til Veie. Spørgsmaalet om, at nyttige Reforme skulde skydes til Side, fordi man gif til en permanent Befæstning af Hovedstaden, er, tror jeg, naar man blot tænker paa de Tal, jeg før nævnedes, ligeledes urimelig. Naar vort Luxusforbrug løber op til Millioner og atter Millioner af Kr., hvori der godt kan gjøres Indskrænkning, naar Arbeide og Sparommelighed kan være betydelig større end nu — og det er der Ingen, der vil kunne bestride — saa er der ikke Spørgsmaal om, at en nyttig Reform, naar man virkelig vil have den, skulde maatte skydes til Side af Mangel paa Penge. Dernæst kan der jo ogsaa